

PUTOVÁNÍ 2023

13.-16. 8. – Drobek

Zahájili jsme celé prázdninové dobrodružství 13.8. 2023 na nádraží v Otrokovicích, kde jsme se všechny, řádně sbalené a natěšené na cestu do Jeseníků, sešly.

Vyrazili jsme vlakem a s postupnými přestupy jsme se dostali do Ostružné, odkud jsme už musely šlapat po svých. Samozřejmě jsme se musely před cestou posilnit, a tak jsme první snědly naše obídky. Když už jsme konečně vyrazily čekal nás výšlap do kopce. Myslely jsme, že je to jen začáteční kopeček a pak to bude lepší. Jak se ukázalo bylo to víc do kopce, než jsme čekaly, ale i tak jsme to všechny zvládly a dostaly se až k lyžařskému svahu Větrov, odkud jsme po delší přestávce a doplnění vody, došly až k Dalimilově rozhledně.

To byl náš cíl pro tento den. Stany jsme sice nerozdělaly, ale vytáhly jsme spacáky a spalo se nám moc krásně. Sice na nás dělali při setmění nálety hejna okřídlených mravenců, ale celé to vynahradil krásný úkaz, kterého jsme byly svědky. Padaly Perseidy.

Druhého dne jsme vyrazily na autobusovou zastávku nedaleko rozhledny. Jely jsme opět pár autobusy, než jsme jednou vystoupily a šly směrem kemp Dolní Morava. Když jsme dorazily do kempu rozdělaly jsme stany a počkaly na vedoucí, než se vrátí z nákupu.

Po tom, co dorazily, nám bylo oznámeno že jsou nedaleko hranice Polska a že se tam můžeme podívat. Tak jsme šly, teď už naštěstí jen s malým batůžkem, až jsme se krásným lesem dostaly až do Polska. Cesta byla sice zase do kopce ale to nám nevadilo. Bylo příjemné jít bez těžkých krosen. V Polsku jsme se dostaly k prameni řeky, kde jsme se schladily. Taky tam byly keře s borůvkami a ty byly velké a moc dobré.

Po vyfocení se na hranicích jsme se vydaly zpět do kempu abychom stihly udělat oheň a opět si špekáčky. Když jsme dojedly naše špekáčky šly jsme do stanů a spát abychom měly dost energie na další den.

Třetího dne jsme měly v plánu jít na Kralický Sněžník. Poberaly jsme jídlo a dostatek vody a vyrazily. Šly jsme do kopce a ve vedru, nebylo to nic snadného. Když tu jsme najednou mířily zase dolů. Trošku jsme se zděsily, protože to pro nás byla předzvěst dalšího šíleného kopce. Nakonec jsme zjistily že se nebylo čeho bát, protože jsme šly pozvolnou cestou, která možná stoupala, ale člověk si toho ani nevšimnul.

První zastávka byla u mléčného pramene. Jak jsme zjistily, voda jako mléko nechutnala. To nám ale nezkazilo potěšení v ochlazení se vodou. Šly jsme dál a po cestě nás pořád obklopovalo borůvků. Bylo i místo kde cesta nebyla, a to tam kde tekla řeka Morava. Řeku jsme nadšeně přebrodily a šly dál.

Když už jsme začínaly být unavené zeptaly se nás, jestli chceme ještě pokračovat s tím, že by to znamenalo další hodinu a půl cesty, a to jenom tam. Odhlasovaly jsme, že se vrátíme zpět do kempu. Tak jsme se po cestě stavily alespoň ke krásným nedalekým vodopádům.

Došly jsme zpět do kempu, a protože nám vody nestačilo, šly jsme do potoka. Někteří odvážlivci si do něj lehli celí i když byla voda studená. Po dovádění ve vodě jsme šly na večeři, kterou tvořil těstovinový salát což byla příjemná změna po májce. Ten večer jsme si zahrály ještě nějaké hry a šly spát.

Další den byl poslední den puťáku, ale ne našeho společného dobrodružství. Jen jsme sbalily stany a vydaly se na autobus, kterým jsme se s několika přestupy dostaly až do Zlína. Tam jsme společně přejezly od nádraží ke kostelu Panny Marie Pomocnice křesťanů. Rodiče nám sem přivezli kufry, ve kterých jsme měly vše potřebné na tábor a naše dobrodružství mohlo pokračovat v Lidečku.

TÁBOR 2023

16.-20. 8. – Klárka

Po roce jsme se vrátily so našeho milovaného Lidečka. Na zahajovacím ohni jsme se dozvěděly nejen co bude např. celotáborová hra – byl to lžičkový vrah.

V noci jsme byly zburcovány abychom vstaly a vylezly z teplého spacáku. Musely jsme odletět na vzdálenou planetu Pandoru.

Další den večer jsme se setkaly s bohyní Artemis, se kterou jsme vyzvedly časovou schránku a podívaly jsme se na vzpomínky z loňského tábora.

Součástí etapy jsme si vyrobily batikovaná trička a doplňky z kůže. Po kreativním odpoledne jsme se učily střilet foukačkami. Setkaly se s obyvateli Pandory – Navami – a dozvěděli jsme se, že abychom se mohly stát Avatary, budeme muset projít zkouškou. Za nějaký čas za námi přiběhli a s brekem oznámili, že jim někdo spálil posvátný strom. Po mylném přepadu na sousední kmen Antares, jsme zjistily, že strom zapálili Ash people, proti kterým bojují i kluci. Ve všem tom zmatku nám byl unesen Major, neváhali jsme ani chvíli a společně jsme se vydali Ash people stopovat. Další den nás Navi připravovali na zkoušku avatarství. Učily jsme se střilet z luku, hakku, šifry, poznávání stop a rozdělat oheň.

21.-24. 8. – Terka

Po náročném dni osvojování si avatarských dovedností, jsme měli společnou zpívandu a Beruškami a Antares. Zpívandu opět přerušili Navi a vzali nás k jezírku, kde proběhl rituál a my se tak staly Avatary. Další den pokračoval rituál vařením kouzelného posilujícího lektvaru a tetováním hennou.

V noci nás vzbudila zraněná Navi – naše náčelnice, byla napadena příslušníkem kmene. Brzy jsme ho našly u Hrušky. Zbláznil se, byl postřelen lidskou zbraní, nikdo nechápal, jak se lidská střelná zbraň dostala na Pandoru. Bohužel mu už nebylo pomoci, a proto jsme jeho duši nechali odejít. Druhý den večer nás čekala oslava přijetí do kmene, v průběhu zpívání nás přepadli Ash people, to oni měli lidské zbraně.

Další ráno bylo neobvyklé, bylo výměnné dopoledne s Antares. Na rozcvičku jsme utíkali na strašák a po sáhnutí na základy rozbořeného domku „jako správní muži“ jsme cvičili pozdrav slunci. Odpoledne jsme se účastnili olympijských her společně s Beruškami i Antares. Mezi disciplíny patřily např. šifry, zdravotvěda, stavení stanu nebo třeba vymyšlení písničky. Vítěze olympijských her jsme večer oslavili společnou zpívandou.

25.-30. 8. – Marcelka

V pátek 25. proběhlo dopoledne bez vedoucích. Ráno jsme si přispaly a po chvíli nejistoty, co má znamenat to, že do 9:00 stále nebyl budíček, jsme krásně zvládly tuto část dne. Některé holky šly do lesa a zbytek zůstal v kuchyni, uklízel ji a připravoval chutný oběd. Po odpoledním klidu se nám vrátily vedoucí a v rámci etapy probíhalo vyslýchání podezřelých – měly jsme totiž pocit, že někdo neustále vyzrazuje Ash people, kde se pohybujeme. Úspěšně jsme odhalily našeho zrádce – Majora. Na závěr dne si vedoucí pro slibující nachystaly velmi pěkné vigilie, ze kterých máme silný zážitek.

Druhý den dopoledne probíhaly střepy, v nichž jsme se toho, jako vždy, hodně dozvěděly. Odpoledne proběhla mše, pan farář požehnal slibové odznaky. Den jsme zakončili slibem a následným sezením a povídáním si okolo ohně.

V neděli 27. 8. byl návštěvní den, spousta děvčat se vydala s rodinami do Lidečka. Po návratu jsme si pořádně užily etapu – soud zrádce. Nezapomenutelnou částí dne byl beerpong, v němž jsme se pořádně osvěžily :-).

V pondělí dopoledne nás čekala točená, ze které si odnášíme hodně povedených výrobků. Malovaly jsme pohlednice, vyráběly turbánky a sádrové masky nebo jsme mohly navštívit masáže. K večeru nás čekala úžasná závěrečná bitva. Tam jsme si pořádně vykřičely hlasivky a hezky se popraly.

Ve zbývajících dvou dnech jsme sklízely tábor. Sice nám do toho lehce přšelo, ale i tak jsme to, za pomoci ochotných rodičů, zvládly a 30. 8. jsme se vypravily zpět do Zlína. Tím nám skončil tábor, který jsme si, věřím, všechny užily a děkujeme vedoucím za jeho přípravu.

vzkaz od vedoucích

Děkujeme všem účastníkům letního dobrodružství Artemis. Děkujeme teď už Albionkám za napsání kroniky. Děkujeme teď už vedoucím Artemis – Amy a Fusce, že s námi na tábor jely a pomohly nám s přípravami a organizací. Děkujeme i rodičům dětí, bez vás bychom neměly na táboře tak skvělé holky a v Lidečku bychom dodnes nebyly schopné samy tábořiště zbourat. Děkujeme naší patronce – Ženě, za pomoc s programy a podporu našeho oddílu. Nakonec děkujeme kuchařům – Ženě, Codymu, Vojtovi, Janči, Teri a Timmymu za to, že jsme nikdy neměli hlad a hlídačům – Drakovi, Hruškovi, Lukymu, Marťovi a Ondrovi s Brunem za to, že bylo zařízeno vše, o co jsme vás prosily (a že to nebyly drobnosti).